

ธนาคารแห่งประเทศไทย

การแลกเปลี่ยน เงินตราต่างประเทศและเงินบาท

คำนำ

ภายใต้ยุคโลกาภิวัตน์การดำเนินธุรกรรมเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีบทบาทสำคัญเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ เนื่องจากการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศเป็นไปอย่างเสรีและรวดเร็ว ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ในฐานะธนาคารกลางของประเทศได้เล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้จัดทำ จุลสารเผยแพร่ฉบับนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีปฏิบัติ ในการประกอบธุรกิจซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศ และนำเงินตราต่างประเทศออกไปนอกประเทศ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเดินทาง ทำธุรกิจ ชำระหนี้ และไปลงทุน ตลอดจนการเปิดบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนทั่วไป ทำให้มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถดำเนินธุรกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

สำนักสื่อสารสัมพันธ์

สายสนับสนุนการบริหาร

มกราคม 2547

การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและเงินบาท

โดยเหตุที่ประชาชนทั่วไปมีความจำเป็นที่จะต้องซื้อขาย แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพื่อประกอบธุรกิจ การค้าขายกับต่างประเทศ การเดินทางไปต่างประเทศ หรือการส่งเงินไปต่างประเทศ ดังนั้นจึงควรทราบข้อกำหนดและพิธีปฏิบัติของทางการเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและเงินบาท ซึ่งปัจจุบันอยู่ภายใต้การควบคุมของกฎหมายที่สำคัญ คือ **พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485** และบทบัญญัติอื่น ๆ ที่อาศัยอำนาจออกตามความใน พ.ร.บ. ดังกล่าว ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้รับมอบหมายจากกระทรวงการคลัง ให้ทำหน้าที่กำกับดูแลการซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและเงินบาท เนื่องจากการซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศกับเงินบาทมีผลกระทบต่อค่าของเงินบาทโดยตรง ดังนั้นทางการจึงจำเป็นต้องกำกับดูแลธุรกรรมดังกล่าวเพื่อรักษาเสถียรภาพค่าเงินบาท โดยสาระน่ารู้เกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและเงินบาทที่ประชาชนพึงทราบ มีดังนี้

1. การประกอบธุรกิจซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ผู้ที่จะประกอบธุรกิจซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจะต้องยื่นขอ อนุญาตต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังผ่านธนาคารแห่งประเทศไทย ปัจจุบัน ผู้ที่สามารถประกอบธุรกิจนี้ ประกอบด้วย ธนาคารรับอนุญาต (ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์) บริษัทรับอนุญาต (เช่น บริษัทเงินทุน) และบุคคลรับอนุญาต (เช่น โรงแรมขนาดใหญ่) โดยการซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศทุกประเภทจะต้องกระทำกับธนาคาร รับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาต สำหรับบุคคลรับอนุญาตกระทำได้เฉพาะการรับซื้อ เชื้อเคเคเดินทางและธนบัตรเงินตราต่างประเทศ รวมทั้งการขายเงินตราต่างประเทศในรูป ของธนบัตรเท่านั้น ส่วนการที่มีบริษัทหลายแห่งดำเนินการโฆษณา ประกาศ หรือ ชักชวนประชาชนให้ลงทุนโดยซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศ หรือเก็งกำไร จากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน บริษัทเหล่านั้นมิได้รับอนุญาตให้ประกอบ ธุรกิจซื้อขายแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศตามกฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน การกระทำได้กล่าวว่าเป็นการกระทำความผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกง ประชาชนตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้าย พ.ศ. 2545) ซึ่งกระทรวงการคลัง และกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้กำกับดูแลโดยตรง และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ให้อำนาจเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ป.ป.ง.) สั่งยึดทรัพย์ได้

2. การนำเงินบาทติดตัวออกไปนอกประเทศ

ประชาชนผู้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรไทยสามารถนำเงินบาทติดตัวออกไปได้ครั้งละไม่เกิน 50,000 บาท ยกเว้นสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทยสามารถนำเงินบาทออกไปได้ครั้งละไม่เกิน 500,000 บาท ส่วนการนำเงินบาทเข้าประเทศไม่มีข้อห้ามแต่อย่างใด

3. การนำเข้าเงินตราต่างประเทศ

(ค่าสินค้า เงินทุน และเงินบริการ) ประชาชนสามารถนำเข้าได้โดยไม่มีข้อจำกัด แต่เมื่อนำเข้ามาแล้วต้องนำไปขายแลกเปลี่ยนเป็นเงินบาท หรือฝากเงินตราต่างประเทศไว้กับธนาคารรับอนุญาตที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยภายใน 7 วันนับจากวันที่นำเงินตราต่างประเทศเข้ามา ยกเว้นบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ ชาวต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นการชั่วคราวไม่เกิน 3 เดือน สถานทูตต่างประเทศ และผู้ได้รับเอกสิทธิ์ทูต ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งองค์การสหประชาชาติ องค์การหรือสถาบันระหว่างประเทศ รวมตลอดถึงพนักงานซึ่งได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในประเทศไทย เป็นต้น

4. การนำเงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศ

ชาวไทยสามารถนำเงินตราต่างประเทศออกนอกราชอาณาจักรไทยได้ โดยยื่นเอกสารหลักฐานตามที่กำหนด และธนาคารรับรองอนุญาตขายได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม ถ้าจำนวนเงินเกินกว่า 10,000 ดอลลาร์ สหรัฐ หรือเทียบเท่าจะต้องกรอกแบบรายงาน (ธ.ต.) ด้วย แยกเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ดังนี้

※ **ค่าใช้จ่ายเดินทาง** ไม่จำกัดจำนวนที่นำออกโดยแสดงหลักฐานประกอบคือ หนังสือเดินทาง หรือตั๋วเครื่องบิน หรือตั๋วยานพาหนะ

※ **เพื่อธุรกิจเดินสะพัด** เช่น เพื่อชำระค่าสินค้า ค่าใช้จ่ายในการศึกษา ค่าบริการต่าง ๆ

※ **เพื่อชำระหนี้ตามภาระผูกพันให้แก่บุคคลในต่างประเทศ** ได้แก่ การคืนต้นเงินกู้และดอกเบี้ยเงินกู้จากต่างประเทศ การคืนทุนจากการเลิกกิจการ และการขายหุ้น

※ **การโอนเงินทุนออกไปต่างประเทศ** กระทำได้ ดังนี้

- การลงทุนในกิจการที่ต่างประเทศ หรือให้กู้ยืมเงินแก่กิจการในเครื่องที่ต่างประเทศ ในวงเงินไม่เกินปีละ 10 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. โดยต้องมีสัดส่วนการถือหุ้นหรือส่วนเป็นเจ้าของไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ของทุนทั้งหมด

- การโอนเงินของตนเองหรือเงินมรดกของคนไทยที่ย้ายถิ่นฐานไปอยู่ต่างประเทศเป็นการถาวรโอนออกได้ไม่เกินปีละ 1 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อผู้รับแต่ละราย

- การโอนเงินออกไปให้เครือญาติ ซึ่งย้ายถิ่นฐานไปอยู่ต่างประเทศเป็นการถาวร ไม่เกินปีละ 100,000 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อผู้รับแต่ละราย

- การซื้ออสังหาริมทรัพย์เป็นที่พักอาศัยในต่างประเทศ ในวงเงินไม่เกิน 500,000 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อราย

- การซื้อหุ้นบริษัทในเครือเดียวกันในต่างประเทศในลักษณะที่เป็นการให้สวัสดิการแก่พนักงาน ในวงเงินไม่เกิน 100,000 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อรายต่อปี

การซื้อหลักทรัพย์ในต่างประเทศและการส่งเงินออกเกินวงเงินข้างต้น ต้องขอ อนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยก่อน โดยในขั้นนี้ ธปท.ได้ผ่อนผันให้ผู้ลงทุน ประเภทสถาบัน ได้แก่ บริษัทประกันชีวิต กองทุนบำเหน็จบำนาญ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนประกันสังคม กองทุนรวม และสถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้ง ลงทุน ในตราสารหนี้ของนิติบุคคลไทยที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศและออกจำหน่ายใน ต่างประเทศ รวมทั้งตราสารหนี้รัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจต่างประเทศที่ได้รับการจัด อันดับความน่าเชื่อถือในระดับ Investment Grade โดยสถาบันจัดอันดับที่ได้รับการ ยอมรับสากล

อนึ่ง บุคคลผู้ที่ได้รับเงินตราต่างประเทศที่โอนมาจากต่างประเทศ แต่ไม่ ต้องการขายแลกเปลี่ยนเงินบาทจะโอนออกไปต่างประเทศเพื่อชำระหนี้ก็ได้ โดยต้อง แสดงเอกสารหลักฐานประกอบ สำหรับผู้ประกอบการค้าในประเทศสามารถทำ สัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศเพื่อคุ้มครองความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนกับ ธนาคารรับอนุญาตในประเทศได้ โดยต้องมีธุรกรรมด้านเงินตราต่างประเทศรองรับ

5. การส่งของออกนอกประเทศ

การส่งสินค้าออกไปขายต่างประเทศที่มีมูลค่าเกิน 500,000 บาท ผู้ส่ง สินค้าออกจะต้องนำเงินค้ำสินค้าส่งออกที่ขายได้เข้ามาในประเทศทันทีที่ได้รับชำระ เงินจากผู้ซื้อในต่างประเทศ และต้องไม่เกิน 120 วัน นับแต่วันที่ส่งสินค้าออก เงินตรา ต่างประเทศที่ได้รับมานั้นจะต้องขายหรือฝากไว้เป็นเงินตราต่างประเทศกับธนาคาร พาณิชยภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้นำหรือนำเข้า

6. การเปิดบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศในประเทศไทย

การเปิดบัญชีดังกล่าวของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลกับธนาคารพาณิชย์ ในประเทศไทยสามารถทำได้เฉพาะที่อยู่ในเงื่อนไข คือ เงินที่นำเข้าฝากจะต้องเป็น เงินตราต่างประเทศที่ได้รับจากต่างประเทศ หรือกู่จากกิจการวิเทศธนกิจ และผู้ฝาก ต้องมีเอกสารแสดงภาระการชำระเงินตราต่างประเทศหรือภาระผูกพันของธุรกิจในเครือ ที่จะชำระให้แก่บุคคลในต่างประเทศหรือธนาคารรับอนุญาตภายใน 6 เดือนและฝาก

ได้ไม่เกินภาวะ ทั้งนี้ หากฝากเป็นธนบัตรเงินตราต่างประเทศจะต้องไม่เกินวันละ 5,000 ดอลลาร์ สรอ. เมื่อถอนต้องแสดงเอกสารหลักฐานตามที่กำหนด ยอดคงเหลือรวมทุกบัญชีและทุกสกุลต้องไม่เกิน 500,000 ดอลลาร์ สรอ. สำหรับบุคคลธรรมดา และไม่เกิน 10 ล้านดอลลาร์ สรอ. สำหรับนิติบุคคล สำหรับการเปิดบัญชีเงินตราต่างประเทศของชาวต่างชาติหรือบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศสามารถกระทำได้โดยไม่จำกัดตามเงื่อนไขข้างต้น แต่แหล่งที่มาของเงินที่ฝากต้องมาจากต่างประเทศ หรือได้รับชำระหนี้จากบุคคลในประเทศ หรือเงินกู้จากธนาคาร

ท่านที่ต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับ
การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและเงินบาท สามารถดูได้จาก
WWW.BOT.OR.TH หัวข้อกฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
หรือสอบถามได้ที่ สายตลาดการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย
โทร. 0-2283-5122 และ 0-2283-7345

คณะผู้จัดทำ

บรรณาธิการ

คณะผู้บริหาร สำนักสื่อสารสัมพันธ์,
สายสนับสนุนการบริหาร

ผู้รวบรวมข้อมูล

ทีมสื่อสารสนเทศ สำนักสื่อสารสัมพันธ์

ออกแบบปกและรูปเล่ม

ทีมผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ สำนักสื่อสารสัมพันธ์

จัดทำโดย สายสนับสนุนการบริหาร ธนาคารแห่งประเทศไทย

โทร. 0-2283-5619 หรือ 0-2283-5018

ธนาคารแห่งประเทศไทย

www.bot.or.th / บริการข้อมูลอัตโนมัติ 24 ชั่วโมง โทร. 0 2283 6789